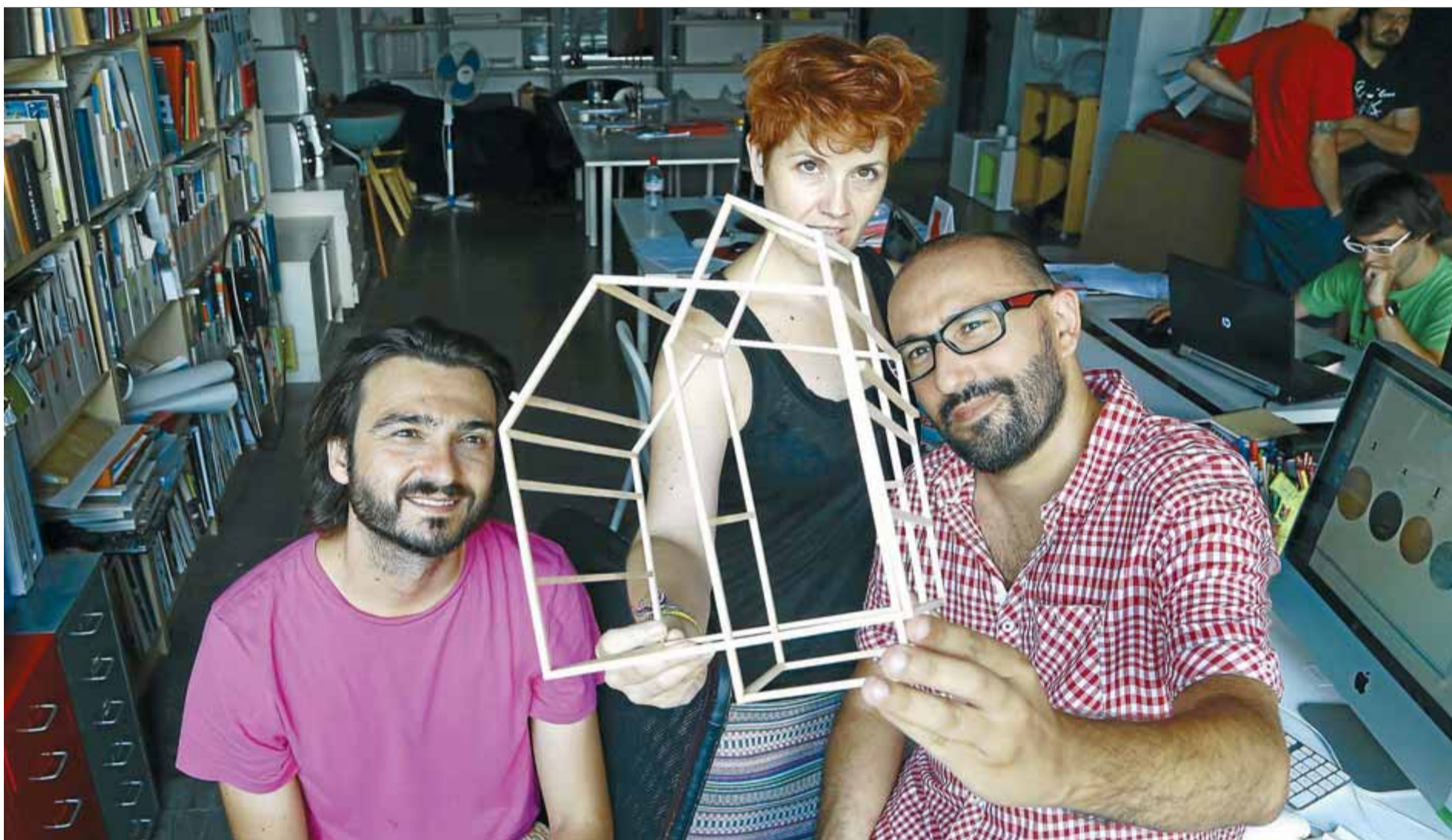

Cultura i Espectacles

Un viver d'artistes a l'Hospitalet

A l'estudi de Mermelada, els seus tres fundadors, Juan Miguel Juárez, Laura Blasco i Álex Estévez, treballen en cos i ànima projectes de disseny industrial ■ ANDREU PUIG

Prop de mig centenar d'artistes i artesans han convertit la fàbrica Freixas de l'Hospitalet de Llobregat en un màgic punt de confluència entre l'art i la indústria

Factoria de creativitat

Maria Palau
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

En Germán Consetti va descobrir la fàbrica Freixas fa deu anys. Un amic i company escultor, Miquel Aparici, el va meravellar amb el seu espai de treball dins d'aquest antic magatzem de televisors de la casa Philips, de cinc esplèndides plantes, al barri de Santa Eulàlia de l'Hospitalet de Llobregat. No va poder resistir a la temptació i, un temps després, s'hi va instal·lar. Actual-

ment, en Germán té llogat un taller de gairebé 400 metres quadrats per 1.500 euros al mes. Comparteix el local amb un altre escultor, Marc Esparcel, i el seu somni és poder-lo arribar a compartir amb tres artistes més. 1.500 euros no són una ganga, ni de bon tros, però hi ha coses que no tenen preu. Per exemple, que el propietari tingui prou sensibilitat i, sobretot, no es posi nerviós i tingui paciència quan el lloguer no arribi al seu compte corrent el

dia 1 de cada mes.

Preus més o menys assequibles i flexibilitat a part, a la Freixas hi ha moltes altres coses que no es mesuren pels diners. Moltes altres coses que no sumen, sinó que multipliquen. En Germán només és un dels 45 artistes que treballen en aquest edifici fabril dels anys seixanta on l'art, el disseny i l'artesania conviuen amb alguns tallers del metall i d'electricitat. Sana i fructífera convivència entre dos mons molt menys allu-

nyats del que molts s'imaginen. A la Freixas, tots es coneixen i tots col·laboren. "Interactuem cada

La Freixas, un antic magatzem de televisors, es va començar a omplir d'artistes als noranta

dia, aquí hi ha molta hibridació d'idees, materials i feina", exclama en Germán, que quan necessita un polidor per a les seves peces ja sap on trobar-lo: el té just al costat.

La Freixas és un viver d'artistes que va néixer a finals dels anys noranta sense l'impuls ni l'empara de cap institució, per bé que avui, sobretot des de l'Ajuntament, fascina promoure aquesta infraestructura cultural com un centelleig del que podria ser el Brooklyn de Barcelo-

na. "Va néixer com la cosa més natural i espontània del món. Va néixer per necessitat, per la necessitat dels artistes de disposar d'un bon espai per crear els seus treballs", explica Consetti.

L'edifici té tant caràcter que el fa molt atractiu per als artistes, que des de fa un parell d'anys estan molt més en contacte i tenen més consciència de col·lectiu. Dins mateix de la fàbrica hi ha diferents

Passa a la pàgina següent

Un viver d'artistes a l'Hospitalet

L'escultor **Germán Consetti**, el fotògraf Manu da Costa i l'escultora Sophie-Elisabeth Thompson, tres dels 45 artistes que treballen a la fàbrica Freixas. "La llum és la força d'aquest edifici", exclama Sophie-Elisabeth Thompson ■ ANDREU PUIG

Ve de la pàgina anterior

nuclis de treball, o diferents actituds associatives segons afinitats creatives. Per exemple, els ceramistes s'agrupen a l'entorn de La Nave BCN Studios. "La llum! La llum és la força d'aquest edifici. Tenim llum natural tot el dia. És extraordinari", exclama la Sophie-Elisabeth Thompson, una de les ànimes del grup de ceramistes de la Freixas, per a qui llum és sinònim també "d'energia", i per tant de vida.

A l'estudi de Mermelada, els seus tres socis, Juan Miguel Juárez, Laura Blasco i Alex Estévez, treballen en cos i ànima projectes de disseny industrial. Des de l'Hospitalet exporten talent al món: i és que un 70% dels seus clients són de fora. Quina importància té això? Cap ni una, però és una prova més que la creativitat que

Un tast de molt talent a la Fundació Arranz-Bravo

A quatre passes de la fàbrica Freixas, hi ha la Fundació Arranz-Bravo, que justament també ocupa uns antics magatzems de la fàbrica tèxtil de la Tecla Sala. Els responsables de la fundació, amb Albert Mercadé com a entusiasta director, han aconseguit donar una visibilitat fins ara inèdita al col·lectiu d'ar-

tistes de la Freixas, amb una exposició de molt petit format però gran en intencions: *Fàbrica Freixas. Un col·lectiu d'artistes de l'Hospitalet*.

La mostra, que es pot visitar fins al 29 de setembre –la fundació estarà tancada fins al 15 de setembre–, aplega una selecció d'obres de nou artistes que actualment tre-

pareix el país té més sortida a l'estranger. La llum també els brega una fèrtil imaginació. "I la tranquil-

Hi ha coses que no tenen preu: un amo sensible a l'economia inestable dels creadors

litat... Els clients al·lucinen quan veuen aquest ambient tan relaxat", emfasitza Laura Blasco, que no canviaria per res del món el seu espai de treball a la Freixas per una situació hipotèticament més privilegiada al centre de Barcelona. "Aquí tenim la indústria que necessitem, són els nostres veïns! I al passeig de Gràcia no els tindriem, allà no."

La idea de comunitat és molt autèntica a la Frei-

xas. A la mateixa planta de l'estudi de Mermelada, sense res que els separi, hi ha el mínuscul (25 metres quadrats) taller de Manu da Costa, fotògraf de moda i producte de disseny que expressa més bé que ningú què suposa compartir espai i experiència de treball amb 45 artistes: "Jo ara sóc molt més creatiu que abans i m'ha donat per fer fotografia d'autor. Aquestes coses es contagien!" ■

El festival Bach, d'estrena

Fusió. D'esquerra a dreta, Fortuny, Farrés i Camp en el tastet que van fer fa uns dies a l'Esmuc ■ JUANMA RAMOS

Manel Camp, Llibert Fortuny i Mireia Farrés presenten el concert 'JzBach'

Mercè Miralles
BARCELONA

Tot està a punt perquè dijous comenci el festival Bachcelona, el primer que dedica la ciutat al músic J.S. Bach. Quatre dies, del 25 al 28 de juliol. Una de les estrelles d'aquesta primera edició és el concert *JzBach*, amb Manel Camp (piano), Llibert Fortuny (saxo) i Mireia Farrés (trompeta), al Palau de la Música, dissabte. Fa uns dies, a la seu de l'Esmuc, l'Escola Superior de Música de Catalunya, els tres músics en van oferir un tastet. Bach i jazz. Però no qualsevol jazz. El jazz més actualitzat, amb sons enregistrats i molta improvisació. "El públic veurà a l'escenari com s'està fabricant!", explica Fortuny.

Espais emblemàtics del rovell de l'ou de Barcelona, com ara la plaça de Sant Felip Neri, el monestir de

Sant Pau del Camp, la plaça del Rei i Santa Maria del Mar, seran l'escenari de quatre dies de música, dansa, cinema i divulgació. El festival neix com un pas més d'un projecte ja existent a Barcelona, Bach Zum Mitsingen, que ofereix des del 2011 cantates de J.S. Bach en format participatiu. "Vam pensar que les cantates podien funcionar, i així ha estat", expliquen els organitzadors del festival. "Vam creure que era una bona idea i que la podíem fer créixer."

L'estrena del festival, dijous, serà a la catedral de Barcelona i amb entrada lliure. A les vuit del vespre es farà el concert *Bach l'improvisador*, amb l'organista Juan de la Rubia. Bach és el fil conductor de quatre dies de propostes, gratuïtes i de pagament: el Bach litúrgic –diumenge, 28, a la basílica de Santa Maria del Mar–, Bach per ballar –amb el Trio Barroc del Cafè, el dia 26 a la plaça del Rei–, Bach en cantates... Del més clàssic al més innovador. ■